SIJAČ (Mk 4, 3 - 9)

e D
lziđe sijač sijati,
e
neko zrno pade kraj puta.

Z. IZIĐE SIJAČ SIJATI,

NEKO ZRNO PADE KRAJ PUTA.

G

K. Dođoše ptice,

A pozobaše ga, H7 pozobaše ga.

- **Z.** POZOBAŠE GA.
- K. Iziđe sijač sijati neko zrno pade na kamen. Sunce iziđe, isuši ga, jer nije imalo zemlje.
- Z. JER NIJE IMALO ZEMLJE.
- K. Iziđe sijač sijati, neko zrno pade u trnje.Zrno uzraste, i trnje uzraste, i uguši ga.
- **Z.** I UGUŠI GA.
- K. Iziđe sijač sijati, neko zrno pade na zemlju. I donese rod:

neko trideseterostruk, neko šezdeseterostruk,

- Z. I NEKO STOSTRUK.
- **K.** Tko ima uši

a H7 i želi slušati:

nek sluša, nek sluša:

- **K.** Neka ne bude put.
- **z.** NEKA NE BUDE PUT.
- **K.** Neka ne bude kamen.
- **z.** NEKA NE BUDE KAMEN.
- **K.** Neka ne bude trnje.
- **Z.** NEKA NE BUDE TRNJE.
- **K.** Ali neka bude zemlja,
- a H7 Z. DOBRA ZEMLJA,

GDJE BI ISUS

H7

MOGAO ISKLIJATI.

GDJE BI ISUS

H7

e
MOGAO ISKLIJATI.